

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Miladou Haplovou ve věci žalobce **V.M.**, bytem, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5, o invalidní důchod, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 25.11.2011, č.,

t a k t o :

I. **Žaloba se zamítá.**II. **Žalované se nepřiznává náhrada nákladů řízení.***O d ů v o d n ě n í :*

Rozhodnutím žalované ze dne 25.11.2011, č., žalovaná zamítla námitky žalobce a rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 12.10.2011 č. potvrdila. Potvrzeným rozhodnutím žalovaná podle ust. § 56 odst. 1 písm. a) a § 39 odst. 1 zák. č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění ve znění pozdějších předpisů odňala žalobci od 18.11.2011 invalidní důchod, neboť podle posudku OSSZ Zlín ze dne 26.9.2011 nebyl již invalidní, protože mu poklesla pracovní schopnost pouze o 25%. V námitkách ze dne 2.11.2011 žádal nové přezkoumání zdravotního stavu, protože nesouhlasil s odnětím invalidního důchodu, neboť problémy s trávicím ústrojím i při dodržování dietního režimu se zhoršují a přidružují se jiné choroby. Žalovaná přezkoumala napadené rozhodnutí vzhledem k námitce žalobce a posoudila jeho invaliditu podle § 5 písm. j) a § 8 odst. 9 zák.č. 582/1991 Sb. Podle posudku o invaliditě ze dne 15.11.2011 nebyl posuzovaný invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů, protože míra poklesu pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byla určena ve výši 25%. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kap. XI, oddíl E, položce 1b, přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 15-12%. Procentní míra poklesu se ve smyslu § 3 a § 4 vyhlášky nemění. Invalidita zanikla dne 26.9.2011.

Žalobou ze dne 27.11.2011 se žalobce domáhá přezkoumání rozhodnutí, které považuje za nezákonné pro nesprávné posouzení jeho zdravotního stavu. Nesouhlasí s tím, že zdravotní stav je stabilizovaný, že je na postižení adaptován, že posudkový závěr vycházel z aktuálního zdravotního stavu a jeho funkčních důsledků, že jde o lehké funkční postižení bez omezení denních aktivit, což jednotlivě zdůvodňuje v odůvodnění žaloby. Závěr posudku v námitkovém řízení včetně stanovení poklesu pracovní schopnosti považuje za absurdní neetické a nehumánní. Navrhl, aby soud rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované s tím, že míra poklesu pracovní schopnosti činí 50% a jedná se o invaliditu druhého stupně.

Soud vyžádal a provedl důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „PK MPSV“) v Brně ze dne 15.5.2012. Posudková komise za účasti odborného lékaře z interního lékařství hodnotila zdravotní stav na základě lékařských nálezů v posudkové dokumentaci, v dokumentaci k námitkovému řízení, nově doručených nálezů a vyžádala úplnou zdravotní dokumentaci praktického lékaře. Komise si rovněž vyžádala zdravotní dokumentaci z gastroenterologické ambulance KNTB Zlín. Po zhodnocení všech lékařských zpráv, zejména závěrů gastroenterologických vyšetření posudková komise konstatovala, že žalobce trpí dlouhodobě onemocněním slinivky břišní, opakovaně v minulosti hospitalizovaný pro akutní exacerbace. V září 1997 uznán lékařem OSSZ Zlín částečně invalidním, stejně rok nato. Další KLP se uskutečnila v srpnu 2001, v září 2003, když subjektivně v těchto obdobích přetrvávaly zažívací potíže, nevolnost, bolesti břicha, zejména při porušení dietního režimu, váhově byl stabilní. Nadále částečně invalidní byl posouzen v září 2005. V roce 2006 podal žádost o plný invalidní důchod a v rámci řízení o této žádosti byl nadále posouzen jako částečně invalidní. Zamítnuta žádost o plný invalidní důchod byla předmětem žalobního řízení, v němž byl žalobce neúspěšný. Při další KLP v srpnu 2008 trpěl nevolnostmi po ránu, bolestmi břicha, zejména při porušení dietního režimu průjmy, váhově byl stabilizovaný a byl uznán nadále částečně invalidním. Do KLP v září 2011 nedošlo k podstatným změnám ve zdravotním stavu, pouze prodělal operaci pravého ramenního kloubu. V září 2011 uváděl nevolnosti po ránu, bolesti břicha při porušení dietního režimu, váhově stabilizovaný, normální hodnoty krevního obrazu, bílkovin, jaterních testů, mineralogramu. Na CT se zobrazil chronický zánět slinivky břišní s kalcifikacemi. Diabetes byl kompenzován a při této KLP nebyl uznán invalidním v žádném stupni invalidity. Ze zdravotní dokumentace plyne, že onemocnění slinivky břišní je dlouhodobě stabilizované, na úrovni chronických subjektivních potíží, náležejících do klinického obrazu této nemoci. Subjektivní pocity zhoršení se neprojevíly v krevních hodnotách ani váhově. Na CT nebyla závažná progresse morfologického nálezu oproti předchozímu, nízká hladina elastázy byla korigována substitucí, diabetes kompenzován. K datu vydání napadeného rozhodnutí byl zdravotní stav stabilizovaný na úrovni chronických subjektivních potíží, objektivně váhově stabilizovaný, nebylo významných odchylek v laboratorních nálezech, pouze lehce zvýšena hodnota krevního cukru. Nejednalo se o onemocnění s průjmy s výraznou steatorhoeou, snížením stavu výživy, významným poklesem hmotnosti, nebyly závažné odchylky v biochemickém vyšetření, morfologický nálezu se podstatně neměnil, nebyl prokázán malasimilační syndrom. Další zdravotní postižení neměla dopad na pracovní schopnost. Nálezy doložené k žalobě neprokazují posudkově významné skutečnosti, stejně tak nálezy z roku 2012 zaslané posudkové komisi. Posudková komise došla k posudkovému závěru, že k datu vydání napadeného rozhodnutí je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je onemocnění slinivky břišní a míru poklesu pracovní schopnosti hodnotila dle vyhl. č. 359/2009 Sb., podle kap XI, oddílu E, položky 1b ve výši 25%, horní hranici s ohledem na ostatní zdravotní postižení a předchozí vykonávané výdělečné činnosti. Klinické

nálezy nedokumentovaly takovou závažnost funkčních poruch, aby mohl být pokles pracovní schopnosti hodnocen podle písm. c) či d). Komise uzavřela, že k datu vydání napadeného rozhodnutí posuzovaný nebyl invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb., neboť nešlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35%.

Z nařízeného jednání u soudu se žalobce písemně omluvil a doplnil, že zdravotní stav byl nesprávně hodnocen, protože vzhledem ke skutečnému zdravotnímu stavu se zdravotní stav zhoršuje. Z tohoto pohledu je hodnocení 25% poklesu pracovní schopnosti absurdní. Setrval na své žalobě a vzhledem ke zdravotním problémům omluvil nepřítomnost při jednání.

Na základě shora provedeného důkazu dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná. Na základě zásadní žalobní námitky – nesprávné posouzení zdravotního stavu posuzujícími lékaři soud vyžádal posudek PK MPSV se sídlem v Brně, který podrobně zhodnotil zdravotní stav žalobce ke dni vydání napadeného rozhodnutí 25.11.2011. Posudková komise zhodnotila všechny existující lékařské nálezy o zdravotním stavu žalobce obsahující výsledky vyšetření zdravotního stavu žalobce, zhodnotila postižení chronickou pankreatitidou jako stav stabilizovaný, na úrovni chronických subjektivních potíží, váhově stabilizovaný s minimálními odchylkami v laboratorních nálezech. Výsledky lékařských vyšetření nenaplnila kritéria uvedená v příloze k vyhlášce v písm. c) a písm. d) položky 1, oddílu E, kap. XI. Posudková komise řádně odůvodnila stanovenou výši poklesu pracovní schopnosti, rovněž se vyjádřila ke všem lékařským nálezům vydaným po datu napadeného rozhodnutí včetně nejnovějších lékařských nálezů předložených přímo komisi. Podrobně vypracovaný posudek vycházející ze závěrů lékařských nálezů a pomocných přístrojových vyšetření soud hodnotí jako posudek objektivní, úplný a přesvědčivý a pojal ho jako rozhodující důkaz pro posouzení žaloby. Závěry posudku činí napadené rozhodnutí žalované správným a v souladu se zákonem. Soud proto žalobu ve smyslu ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítá.

Žalobce nebyl ve věci úspěšný, žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona, soud proto rozhodl tak, že se žádnému z účastníků náhrada nákladů řízení nepřiznává (§ 60 odst. 1, 2 s.ř.s.).

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 12. června 2012

JUDr. Milada Haplová, v.r.
samosoudkyně